

da fūl arvati fa sel förral wargaks, agga ei vlaud
diget mārki. Sepārrasi läks se naene nuttes targa jure,
ja passus tedda, warga temmale teāda anda. Eßiteks
panni se pettis farival sedda pahhaks ja ütles: „Ei
„ma warga sulle nimmita, sest siis saab wargal pah-
nha tehtud, ja minno waim ei falli, et ial ühhel
„furja peab sündimia;“ otsego olleks se pat, et war-
gus touseb, ja warras hirmo saab? Alga, kui
nūud naene issa veel tedda passus, ja ka ütles, et tem-
ma umbes Roero Maddise kohta arwas, siis ta kās-
tis tedda, pari pārva pārrast jālle ta jurre tulla ja fu-
las õiecte jārrel, palju neid hōbbe helmid ja sedda
kañnaga rahha olli ārrawidud. Leisel pārval juhtus,
et sesamima Maddis ka targa jure tulli, pearvallo
wasto abbi ofsimä. Tark olli farival fūl abbi lubba-
ma, agga ütles, sefs ennesel hōbbe helmid wāgga tar-
vis minnetvad, ja passus neid ennesele tua. Maddi-
sel need oksid kā pārrast; ta läks soio ja tõi temmale
monned nāhha. Õei pea kui tark neid fātte sai, hab-
bas ta neid pōðrima, kapimia ja puuhuma, ja —
jonega kippus Maddise peâlc. „Minna tunnen, ütles
„temma, et need ei vüe sinno ommad, sa olled neid

„WAT-

,warrastatud, ja mitte üksnes agga neid, waid veel
„ni pa'jo teisi, ja ni paljo kañnaga rublad ja ühhe
uhōbbe sõlge minnetva rede õse, wasto laupārva, ja
nei minno waim woi warga sallida,“ egga aidata.
„Sepārrast minne kohhe ja to keik mo fātte; muido
„vannen minna sind immet nāggema, ja sinnul peab
„kitsas kā ollema, nenda, et sa rahho kussagil ei
„leia ja furrat isse ašsed so jure teeb.“ Maddis,
kes isse ebbausko armastas, ei lausund mušta eggas
walget, ehmatas ãrra, ja hirm ja kartus tulli selle
targa kõnne pārrast temma peâle, kes, temma arwa-
tes, isseenenesest temma wargusse kõmed ni selgeste
ārrateādis. Temma läks ja toi keik sedda wargust
targa fātte, ja passus tedda põlveli, sedda asja mit-
te kõlutada, egga tedda ārratehha. Tark tvatas sed-
da temmale, ja nomis tedda veel peâlegi, ei ühhe-
legi sanna lausta, sest se läbbi tahtis temma omnia
imme tarlusse, õiecte sureks tõsta. Leisel pārval sai
naene temma kāest, kange makso eest, omnia fātte ja
nūud kūtles temma naese ja feige mu tahiva ees, et
temma teādmatta warga peâle ni sure vallo pānnud,
et warras hādva pārrask isse keik ta fātte tonud.

Sed: